

Η παντοδύναμη ευσπλαχνία - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ [Γνώμες](#)

Η ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΗ ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ

[Του π. Δημητρίου Μπόκου](#)

Ο ελεήμων Κύριος χάρισε σε κάποιον δούλο του το τεράστιο χρέος των μυρίων ταλάντων. Ο άσπλαχνος δούλος όμως δεν χάρισε στον σύνδουλό του το ελάχιστο χρέος των εκατό δηναρίων. Ο Κύριος τότε τον καταδίκασε, λέγοντάς του το αυτονόητο: Δεν θα 'πρεπε να ελεήσεις και συ τον σύνδουλό σου, όπως ελέησα εσένα εγώ; (Κυριακή ΙΑ΄ Ματθαίου).

Τα μύρια τάλαντα είναι το δικό μας χρέος απέναντι στον Θεό. Οι αναρίθμητες αμαρτίες που κάνουμε μια ολόκληρη ζωή. Τα εκατό δηνάρια είναι τα φταιξίματα των άλλων προς εμάς. Μας φαίνεται λάθος μάλλον η αναλογία της παραβολής του Χριστού, νομίζουμε ότι είναι μικρό το δικό μας χρέος απέναντι στον Θεό, λίγες οι αμαρτίες μας (αφού δεν σκοτώσαμε κ. λ. π.), και μεγάλο το χρέος των άλλων προς εμάς.

Όμως για τον Θεό έχουν αλλιώς τα πράγματα. Κάθε μέρα κάθε ώρα, κάθε στιγμή

αμαρτάνουμε, με τη σκέψη, με τα λόγια, με τις πράξεις μας, συσσωρεύοντας έτσι ένα τεράστιο χρέος απέναντί του. Οι άλλοι θα μας φταίξουν ορισμένες μόνο φορές, το χρέος τους απέναντί μας είναι πάντα μικρότερο από το δικό μας απέναντι στον Θεό.

Και ζητάμε από τον Θεό να μας χαρίσει την οφειλή μας, ενώ εμείς δεν εννοούμε να συγχωρήσουμε και να σβήσουμε τα χρέη των άλλων απέναντί μας. Δεν έχει λογική η συμπεριφορά μας αυτή. Ο Χριστός όμως είναι ξεκάθαρος: Αν δεν συγχωρήσετε και μάλιστα με την καρδιά σας ο καθένας τον συνάνθρωπό του, θα έχετε την τύχη του άσπλαχνου δούλου.

Ο αδελφόθεος Ιάκωβος (2, 13) συμπληρώνει: *«Η κρίσις ανέλεος τω μη ποιήσαντι έλεος. Κατακαυχάται έλεος κρίσεως»*. Η κρίση του Θεού θα είναι χωρίς ευσπλαχνία σε όποιον δεν έδειξε ευσπλαχνία στους συνανθρώπους του. Εκείνο που δεν φοβάται την αυστηρότητα της κρίσης του Θεού, αλλά τη νικάει και αποδεικνύεται ισχυρότερο από αυτήν, είναι το έλεος, η ευσπλαχνία μας προς τον πλησίον.

Ο οσίας μνήμης Πατριάρχης Σερβίας Παύλος, στον πρόσφατο πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία (1992), μια βροχερή νύχτα είδε στον δρόμο μια ομάδα προσφύγων να βρέχονται. Γεμάτος ευσπλαχνία κατέβηκε από το διαμέρισμά του, άνοιξε την πόρτα του Πατριαρχείου και τους έβαλε μέσα. Στην παρατήρηση κάποιων ότι μπορεί έτσι να μπουν μέσα και εχθροί (πόλεμο είχαν), απάντησε: Πώς θα μπορούσα να κοιμάμαι εγώ στα ζεστά και τα παιδιά αυτά να βρέχονται έξω;

Ως Πατριάρχης επισκεπτόταν ακούραστα τον πολύπαθο λαό του στα νοσοκομεία, στους καταυλισμούς προσφύγων, στην εξορία. Έχουμε καθήκον, έλεγε, και στην πιο δύσκολη κατάσταση να συμπεριφερόμαστε ως άνθρωποι. Δεν υπάρχει συμφέρον ούτε εθνικό ούτε προ-σωπικό, που θα μπορούσε να αποτελεί δικαιολογία τού να μην είμαστε άνθρωποι. Στη Δευτέρα Παρουσία ο Κύριος δεν θα μας ρωτήσει άλλα πράγματα, παρά μόνο πώς φερθήκαμε στον πλησίον μας.

Μη μιλάτε λοιπόν στους ανθρώπους για τον Κύριο, αν δεν θέλουν να ακούσουν. Αλλά...

Ζήστε μόνο όπως ο Κύριος και από μόνοι τους θα σας ρωτήσουν για να μάθουν γι' Αυτόν.

Καλή, ευλογημένη εβδομάδα!